

Les Matt. 7, 7-11

Be, så skal dere få!

Vi har en god og hellig Far i himmelen som har utrolig mange gode gaver han vil gi oss. Det står i teksten: Be, så skal dere få! Det står ikke kanskje dere skal få om dere har vært snille og greie og gjort mange gode gjerninger. Det står: Be, så skal dere få.

Hva er det å be?

Ole Hallesby skriver i boka "Fra bønnens verden" (en bok som anbefales på det sterkeste!) at bønner er sjelens åndedrett. Luften som kroppen trenger, omgir oss på alle kanter. Og det er jo vanskeligere å holde pusten enn å puste. Vi trenger bare å åpne munnen, så går luften inn i lungene våre og så kommer oksygenet ut til hele kroppen og vi er sprell levende. Den luften sjelen trenger, omgir oss også på alle kanter hele tiden. Gud omgir oss i Jesus på alle sider med sin helt tilstrekkelige nåde. Vi trenger bare å åpne hjertet for ham! I Johannes Åpenbaring 3,20 står det noe som kan beskrive bønner godt. Å be er å invitere Jesus inn! Det står at Jesus står og banker på døra. Han gir til kjenne at han ønsker å komme inn. Og om du åpner døren, vil han komme inn. Vi trenger ikke å dra Jesus inn. Om du åpner, er det ham som går inn. Slik som luften går stille inn når vi puster, og gjør sin gjerning i lungene og kroppen vår, slik går Jesus stille inn i våre hjerter og gjør sin gode gjerning der inne.

Han ønsker å holde nattverd med oss står det i bibelverset vi nettopp leste. Etter bibelsk språkbruk ligger det i ordet nattverd at det er et måltid for fortrolig og festlig samvær. Tenk litt på det. Bønner er ment å være det fortrolige og festlige samværet mellom Gud og menneske. Vi får fortelle den allmektige og hellige Gud hva som ligger oss på hjertet. Om det er glede og festlige ting eller om det er bekymring og smerte. Det er et fortrolig og festlig samvær med vår frelser når vi ber.

I Matteus 7 leste vi: Be, så skal du få. Du skal få... Vi kan lese det i andre bibelvers også. Men så er det ikke alltid at en føler at en har fått svar på det en ba om. Og hvis en da leser for eksempel Matteus 21, 22 eller Jakob 1, 6-8. Da er det lett å tenke: "Har jeg ikke sterk nok tro? Jeg tviler for mye. Tror jeg nok i det hele tatt? Er jeg frelst?". En mister nesten motet. Det står at en skal be i tro, uten å tvile. Men så føler du kanskje at det er nettopp det motsatte du gjør... Du tviler. Tviler før du ber, mens du ber og etter du har bedt... Her skal du få et trøstens ord: Du har mer tro enn du vet selv! Du har tro nok til å be til Jesus, tro nok til å komme til han med det som ligger deg på hjertet! Troens kjennetegn er nettopp det å komme til Jesus Kristus! Det er det sikreste livstegnet i livet som kristen. Jesus har sagt i sitt ord: "den som kommer til meg, vil jeg så visst ikke støte bort." Det er på en måte understreket... Han kunne sagt: "den som kommer til meg, vil jeg ikke støte ut", men han sier: "den som kommer til meg, vil jeg så visst ikke støte ut" Langt ifra! Det er en utenkelig tanke for Jesus å sende deg vekk når du kommer til ham! Han vil så visst ikke støte deg ut!

Vi har tro nok, når vi vender oss til Jesus i vår hjelpeløshet. Men om vi føler at det er mye tvil og lite tro i hjertet vårt, så kan vi fortelle det også til Jesus. Da blir det både enklere og tryggere å be. Da trenger jeg ikke stramme meg opp og få meg selv til å tro, eller prøve å jage tvilen ut av hjertet. For begge deler er håpløst når jeg selv prøver på dette, det er bare Jesus som kan hjelpe meg!

1. Er det like lett å be som å puste?
2. Hva ligger i ordene "fortrolig og festlig samvær med Jesus"?
3. Forventer du svar når du ber? Har du opplevd bønnesvar?
4. Kan du flere bibelvers som handler om bønn?

Utfordring:

Fortell ham alt! Du eier jo en Fader som gjerne hjelpe vil i smått og stort. Han som for Jesu skyld din synd forlater, vil ingen hjelpeløse vise bort.

Fortell ham alt, så er det ei ditt eget. Da har han det i sine hender tatt! For ham er aldri noen ting for meget, som seg ved kraftens høyre hånd har satt.

